

ROBERT V. NOVÁK

FOTOGRAFIE

1) LUKÁŠ JASANSKÝ, MARTIN POLÁK (Tranzit)

V tom nejlepším smyslu slova „něco českého“. Ironie, smutek, humor, absurdita, vytrvalost, pohled upřený do prázdna, z kterého mrazí (z pohledu i z prázdna). V asociativně řazené knihovně by se asi tato monografie mohla ocitnout mezi Freudovou knihou Vtip a jeho vztah k nevědomí a Prahou Karla Plicky.

2) JAN SVOBODA – NEJSEM FOTOGRAF (Moravská galerie v Brně)

Redukce, melancholie, touha, repetitivní zobrazování blízké spíš minimalistické hudbě, než fotografii, někdy za hranicí šílenství. Řečeno s Edgarem Allanem Poem v knize K podstatě básnictví: „Některé z nejhlubších poznatků – a snad ty nejhlubší poznatky vůbec – děkuji za svůj vznik mocně vznícené obrazivosti...“ Dodnes špatně uchopitelné, mnohvrstevnaté dílo Jana Svobody patří k tomu nejpozoruhodnějšímu, co (nejen u nás) vzniklo.

3) BOHDAN HOLOMÍČEK – ALBUM VÁCLAV (Torst)

Je to osobní. Za prvé: mám rád Bohdana jako člověka s jeho fotoobsesivním pohledem na svět. Za druhé: šťve mne dnešní primitivní bezzubé shazování Václava Havla. Stejně tak mi ale vadí i kýčové zbožšťování jeho osoby na straně druhé. V Bohdanově knize je Havel prostě tak, jak byl, se vším všudy.

